

е бродила по околността да търси плячка и сега се връща въ леговището си, за да си отдъхне и поспи до вечерята.

По красотата и сила смътатъ лъва за пръвъ между всички животни. И, наистина, той е величествено прекрасенъ: хубава е неговата голѣма изразителна глава съ умни, проникателни, пълни съ огънь очи, украсена съ голѣма гѣста грива, която покрива цѣлата му шия, широки гърди и горната частъ на гърба. Прекрасно е неговото стройно, като излѣто отъ стомана, гъвкаво тѣло, покрито съ кжса червено-жълта или свѣтло кафява козина. Огромнитѣ лапи на лъва сж вѣоржжени съ страшни нокти, които се скриватъ като на котката. Дългиятъ му плоскъкъ езикъ е покритъ съ такива дълги и здрави збѣчета, че когато лъвътъ ближе своята плячка, той леко одира месото отъ коститѣ. Опашката на лъва не прилича на опашкитѣ на другитѣ котки, а повече напомня волска или магарешка опашка — покрита е съ кжси косми, и само на края има гѣсто снопче отъ дълги косми, подъ който има рогова топка, заострена на края. Опашката на лъва е много силна: съ нея той лесно може да повали на земята силенъ човѣкъ. Всичкитѣ движения на лъва сж плавни и ловки, ходътъ му величественъ, държанието — важно.

Лъвицата е по-малка отъ лъва; тя не е така силна, но сжщо така е твърде красива и величествена. Лъвоветѣ, както и тигритѣ, не могатъ да се катерятъ по дърветата.

Почти по цѣла Северна Африка, Египетъ, Алжиръ се срѣщатъ малки горички отъ финикови палми, маслини и други дървета, които заобикалятъ малки ручей или езеро. Тѣзи горички сж любимитѣ мѣста, кждето живѣе лъвътъ. Тамъ, гдето дърветата растатъ по-гѣсто, до самитѣ имъ корени, той издълбава въ пѣсѣка леговище и дохажда тукъ всѣки день да си почива отъ